

Jagt af det ærede kongevalgte Medlem, at en stor Hund kostede ligesaa meget at føde som to Mennesker, og det tror jeg nu nok for manges Vedkommende holder Stik, men det er vistnok langt fra, at det holder Stik overfor alle de store Hunde. Jeg tvivler ikke paa, at der er mange af dem, som koste langt mere, end hvad baade to og tre fattige Mennesker koste her i Kjøbenhavn, saa det er af det Hensyn, at jeg kunde ønske, at Hundeskatten blev forhøjet. Naar vi nu have hørt, at den ærede Minister lader til at kunne gaa ind paa det, vilde jeg foretrække, at der blev tilføjet en Bestemmelse, hvorved Hundeskatten blev sat efter Hundens Vægt. Det er jo klart nok, at en Hund, som man ser Damerne gaa med paa Armen, af Størrelse som en Kotte, koster Staden ganske ubetydeligt mod, hvad saadan en stor Hund koster. Hvor der er Guds Velsignelse og Overflødighed, koster den maaste mere, end baade to og tre fattige Mennesker koste Staden. Naar Hundeskatten nu blev sat saaledes, at den blev betalt efter Vægten, synes jeg, man vilde nærmest træffe det, som jeg synes laa til Grund for, hvad saavel den sidste ærede Taler som den anden Taler udtalte. Jeg skulde ikke have udtalt mig overfor dette nymodens Forslag, hvis jeg ikke havde hørt, at den ærede Minister var omtrent af samme Mening. Jeg synes, det kunde være den mest rigtige Maade at tage Bestemmelse om Hundestat paa. Hvad der har stødt mig ved dette lille Lovforslag er den Paragraf, hvorved Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse faar et saa stort Spillerum, at den kan sige: Du skal ikke give noget . . . Du kan give lidt . . . og Du kan give saa og saa meget i saa og saa mange Aar. Det forekommer mig ikke at være saa ganske rigtigt at give den Slags Bestemmelser. Paa det nuværende Stadi skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Justitsministeren (Nelleman): Med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler yttrede, da maa dette vist bero paa en Misforstaaelse, thi det er ikke Meningen med Lovforslaget, at Kommunalbestyrelsen kan sætte Hundeskatten forskjellig for forskjellige Mennesker, saaledes at den siger til en Mand: Du betaler saa Meget, og til en anden Mand: Du betaler saa Meget. Meningen er kun den, at Kommunalbestyrelsen kan bestemme Skatten indensfor visse Grændser som almindelig Regel for Alle, der holde Hunde. Hvis den f. Ex. vil benytte Loven til at gaa lige til Maximum, saa vil Reglen blive den, at der betales 30 Kr. i Hundestat af hver Hund, og det skulle Alle betale, som holde Hund, affet naturligvis fra det Tilfælde, hvor Hund-

den holdes lænket, eller hvor man fritager en Hund for Afgift af særlige Grunde, hvorved navnlig tænkes paa saadanne Grunde, at Hunden benyttes til nyttige Viemed. Ellers vil jeg blot med Hensyn til det Bemærkede fremsføre, at jeg antager, det maa blive Kommunalbestyrelsens Sag at overveie, hvorledes den nærmere vil modificere Afgiften efter Hundens Størrelse. Skulde den finde det hensigtsmæssigt at lægge Vægten af Hundene til Grund for Bestemmelsen i saa Henseende, har jeg heller ikke Noget at erindre derimod. Jeg har ment, at det, som behøvede at staa i dette Lovforslag, vilde kun være en almindelig Udtalelse om, at Kommunalbestyrelsen har Lov til at sætte Hundeskatten forskjelligt for de forskjellige Arter af Hunde eller for de forskjellige Størrelser af Hunde, men naturligvis ogsaa her saaledes at forstaa, at den Skat, der sættes paa Hunde af en vis Størrelse, maa gjælde for alle Hunde af den Størrelse. Der er ikke Tale om, at den Eine kan slippe billigere end den Anden i den Retning.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 46 St.

Fischer: Skal der foretages nogen Forandring i den af mig anlydende Retning, er det upaatvivlelig rigtigt, at der bliver nedsat et Udvalg. Jeg tillader mig derfor at foreslaa Medjættelsen af et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Ovennævnte Forslag af Fischer
vedtoges med 35 Stemmer mod 1 Stemme.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en Forøgelse af Assesforernes Antal i Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn samt om Forandring i Forordning om Hof- og Stadsretten af 15de Juni 1771 § 6.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 24.)

Sutet Vædringsforslag var tillet.